

Arrest

nr. 276 588 van 26 augustus 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1990.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 19 februari 2020. Op 24 februari 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 december 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 1 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Nigeriaans staatsburger te zijn. U werd geboren op (...) 1990 in Osoba in Osun State, Nigeria. U woonde tot 2005 in Osun State. Hierna woonde u tot 2007 in Lagos. U verhuisde naar River State tot uw vertrek uit Nigeria in november 2014. U behoort tot de etnische groep Yoruba en u bent praktiserend christen.

U werd in 2008 lid van de National Union Road. U raakte er in geïnteresseerd omdat het straatwerk was, omdat u gewoon kon doen wat u wilde, omdat u coole kleren kon dragen en omdat u graag vecht en met de National Union Road hier de mogelijkheid tot had. Uw problemen startten in 2013. Er was ruzie binnen de National Union Road. Er werd gestreden voor de functie van chairman (voorzitter) en u was één van de kandidaten. U en uw tegenstander vochten met een machete en een fles en er ontstond een gevecht met de andere leden. De nog zetelende chairman (voorzitter) werd vermoord in dit gevecht. Uzelf was gewond en werd naar het ziekenhuis gebracht. Uw tegenstander heeft uw vader toen vermoord. Als wraak heeft u zijn moeder vermoord met een mes. Vanaf dat moment is de politie u te beginnen te zoeken voor deze moord.

U verliet Nigeria op 22 november 2014 en reisde via Niger naar Libië waar u twee jaar verbleef en verkracht werd door Arabieren. Vanuit Libië reisde u op 14 juni 2017 verder naar Italië. In Italië verbleef u ongeveer tien maanden. U deed een verzoek om internationale bescherming (verder VIB) in Italië op 31 augustus 2017, maar uw verzoek werd opgeschort omdat u verdween en uiteindelijk definitief afgesloten op 9 januari 2020. U reisde verder naar Duitsland, waar u iets meer dan een jaar verbleef. U deed twee keer een VIB in Duitsland, eenmaal op 19 maart 2018 en eenmaal op 17 oktober 2018. Na uw eerste VIB in Duitsland werd u terug naar Italië gestuurd via een Dublin procedure. Uw tweede VIB in Duitsland werd geweigerd. Van Duitsland reisde u verder naar Nederland, waar u zes of zeven maanden verbleef. In Nederland deed u een VIB op 22 juli 2019, en werd uw aanvraag niet in behandeling genomen in het kader van de Dublin-procedure. Hierna kwam u naar België. Op 20 februari 2020 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een attest van verblijf in een opvangcentrum Beveren, (2) een gestandaardiseerde Mini-Mental State Examination, (3) labogegevens vrijgegeven door Dr. FS op 20 mei 2020, (4) een medische getuigschrift opgemaakt op 2 september 2020 door Dr. FS, (5) medisch document opgemaakt door Dermatoloog Dr. H. op 22 juli 2020, (6) labogegevens origineel opgevraagd door Dr. FS, 6 mei 2020, (7) labogegevens vrijgegeven door Dr. FS op 11 maart 2020, (8) medisch administratief dossier opgemaakt door Dr. BVH op 20 februari 2020, (9) historiek overzicht medisch dossier opgemaakt op 26 oktober 2020, (10) administratieve gegevens (medisch) Fedasil opgemaakt op 20 februari 2020 en (11) medisch rapport opgemaakt op 10 april 2014 in Osun State.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u kenbaar hebt gemaakt dat u wenste door een vrouw te worden gehoord (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ dd. 23.11.2020). Bijgevolg werden er u specifieke steunmaatregelen verleend, met name een vrouwelijke ambtenaar tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen in Duitsland (toegevoegd aan administratief dossier) in 2018 en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud in België op 17 december 2021. Zo verklaarde u in Duitsland dat u Nigeria had verlaten omwille van een grondconflict met uw oom over een stuk grond dat u erfde van uw vader. Uw oom zou mensen hebben ingehuurd om u in elkaar te slaan en uw oom bedreigde u met de dood. Tevens zou uw oom uw vader hebben omgebracht. In België maakte u echter nooit een vermelding van een gronddispuut met uw oom en haalde u compleet andere asielmotieven aan. Wanneer u werd gevraagd of u in Duitsland een persoonlijk onderhoud deed repliceerde u dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden (Notities Persoonlijk Onderhoud (NPO) dd. 17.12.2021, p. 14). Wanneer u later werd geconfronteerd met uw asielrelaas uit Duitsland bleef u volhouden dat u in Duitsland geen persoonlijk onderhoud aflegde (NPO dd. 17.12.2021, p. 26). Toen er werd gevraagd of het verhaal dat u in Duitsland vertelde

waar was repliceerde u dat u niets weet over het verhaal (NPO dd. 17.12.2021, p. 27). Vervolgens werd er gewezen op uw medewerkingsplicht, echter bleef u volhouden dat u niets weet over het verhaal uit Duitsland (NPO dd. 17.12.2021, p. 27). Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden met uw asielrelaas in Duitsland, kan er reeds bij voorbaat ernstig getwijfeld worden aan de door u in België aangehaalde (versie van de) problemen die u zou gekend hebben in uw land van herkomst.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw kennis over de vereniging Union Transport Road dermate beperkt is dat er nog weinig geloof kan worden gehecht aan uw lidmaatschap en de problemen die binnen deze vereniging ontstonden. Zo benoemde u de vereniging telkens met een andere naam. De eerste keer noemde u het Unity National Transport Road, de andere keer National Union Road (NPO dd. 17.12.2021, p. 19). Eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) noemde u de vereniging National Junior Transport (vragenlijst CGVS dd. 23.11.2020, punt 3). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de correcte benaming van deze vereniging National Union of Road Transport Workers luidt. Verder kon u niet precies uitleggen wat deze National Union of Road Transport Workers precies deed. Wanneer er werd gevraagd wat het juist was repliceerde u dat het van waarde is in Nigeria. Toen er werd opgemerkt dat dat geen duidelijk antwoord was op de vraag en er werd gevraagd wat de vereniging juist doet repliceerde u dat jullie aan de straat werken en dingen transporteren (NPO dd. 17.12.2021, p. 19). Toen er werd gevraagd hoe u bij de National Union of Road Transport Workers terecht kwam repliceerde u dat u de job leuk vond, dat het straatwerk was, dat u gewoon kon doen wat u wilde en dat u coole kleren kon dragen (NPO dd. 17.12.2021, p. 20). Later werd u nogmaals gevraagd wat de vereniging juist deed en u repliceerde dat het een groep was, dat jullie samen vchten tegen andere groepen en dat u ceremonies deed zoals naar babyborrels gaan van andere leden (NPO dd. 17.12.2021, p. 20). Er werd ook gevraagd naar het ontstaan van de vereniging en u antwoordde dat ze ontstond in 1925 (NPO dd. 17.12.2021, p. 20), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat de National Union of Road Transport Workers ontstond in 1978. Gezien het feit dat u verklaarde dat uw persoonlijke problemen ontstonden ten gevolge van de strijd voor de positie van chairman (voorzitter) binnen deze vereniging - u wilde first chairman worden - kan er van u minstens verwacht worden beter op de hoogte te zijn van het doel en de functie van deze vereniging. Door uw uiterst vage verklaringen omtrent deze vereniging kan er sterk worden getwijfeld aan uw effectieve betrokkenheid hierbij en kan er bijgevolg nog weinig geloof worden gehecht aan uw verdere asielrelaas. Aan de moord die u beweerde gepleegd te hebben op de moeder van uw tegenstander voor de positie van chairman kan bijgevolg evenmin geloof gehecht worden aangezien uw asielrelaas integraal als ongeloofwaardig wordt aanzien. U verklaarde dat u een vrees had voor terugkeer omdat de politie naar u op zoek was voor deze moord (NPO dd. 17.12.2021, p. 26). Door uw ongeloofwaardig asielrelaas kan deze vrees voor terugkeer evenzeer niet als geloofwaardig worden beschouwd.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staten Osun, Rivers en Lagos te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Osun, Rivers en Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Osun, Rivers en Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw bewering voor de DVZ dat u in Libië verkracht werd door Arabieren (zie vragenlijst CGVS dd. 23.11/2020, punt 8) kan slechts gezegd worden dat deze verklaringen niets wijzigen aan de vaststelling dat u bij terugkeer naar Nigeria geen geloofwaardige persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk kon maken.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een attest van verblijf in een opvangcentrum Beveren, (2) een gestandaardiseerde Mini-Mental State Examination, (3) labogegevens vrijgegeven door Dr. FS op 20 mei 2020, (4) een medische getuigschrift opgemaakt op 2 september 2020 door Dr. FS waarbij depressie en rugletsel werd vastgesteld, (5) medisch document opgemaakt door Dermatoloog Dr. H. op 22 juli 2020 waarbij een abces werd vastgesteld in uw lies, (6) labogegevens origineel opgevraagd door Dr. FS, 6 mei 2020, (7) labogegevens vrijgegeven door Dr. FS op 11 maart 2020, (8) medisch administratief dossier opgemaakt door Dr. BVH op 20 februari 2020, (9) historiek overzicht medisch dossier opgemaakt op 26 oktober 2020, (10) administratieve gegevens (medisch) Fedasil opgemaakt op 20 februari 2020 en (11) medisch rapport opgemaakt op 10 april 2014 in Osun State waarbij een fractuur werd vastgesteld in uw schedel. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u of één van uw kinderen bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen de Raad verzocht om voormelde zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

De verzoekende partij heeft de Raad gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van de verzoekende partij wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

3.2. De verzoekende partij geeft vooreerst een korte uiteenzetting omtrent de materiële motiveringsplicht. Vervolgens betoogt de verzoekende partij dat de contradicties en omissies in haar vluchtrelaas niet van dien aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Ze erkent dat ze in Duitsland niet de waarheid heeft verteld over haar problemen. Ze vreesde om in Duitsland uitgesloten te worden van het recht op bescherming aangezien zij in haar land van herkomst van moord beschuldigd wordt. Pas in België durfde ze de waarheid te vertellen.

De verzoekende partij betwist dat ze een gebrekkige kennis zou hebben van de National Union of Road Transport Workers. Vooreerst heeft deze vereniging in de volksmond verschillende benamingen. Het gegeven dat de bronnen waarover de verwerende partij enkel melding maakt van de officiële benaming, betekent niet dat de benamingen die zij gegeven heeft niet correct zouden zijn. De verzoekende partij betoogt ook dat het niet vereist is om de volledige geschiedenis van de partij te kennen om te mogen mee strijden voor de benoeming als chairman. Hierop citeert de verzoekende partij haar verklaringen die ze tijdens het persoonlijk onderhoud afgelegd heeft. Ze vervolgt dat de verwerende partij zich blind staart op haar vermeende gebrekkige kennis, maar nooit haar problemen ten gronde onderzocht heeft. Nochtans heeft ze tijdens het persoonlijk onderhoud uitvoerig haar problemen uiteengezet. Hierop citeert de verzoekende partij wederom uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij op geen enkel ogenblik haar vrees en haar problemen ernstig genomen heeft en ten gronde onderzocht heeft.

4. De nota van de verwerende partij

De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een nota waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift. Zij voegt bij deze nota het volgende document voegt: *“International Journal of Humanities and Social Science, “The Nigerian Motor Transporters since the 1920s” van juni 2012”*.

5. Beoordeling

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook, niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-68). Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Doorheen haar verklaringen uit de verzoekende partij de vrees dat zij bij een terugkeer naar Nigeria zal worden vervolgd door de Nigeriaanse politie daar zij betrokken was bij een moord in Nigeria toen ze kandidaat “chairman” was voor de “National Union Road”. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

5.3.2. Vooreerst maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat haar vervolging in verband staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemt te meer nu de door de verzoekende partij aangehaalde feiten, met name moord naar aanleiding van een gevecht tussen dorpsbewoners en verboden wapenbezit in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat haar gerechtelijke vervolging een vervolging inhoudt in de zin van het

vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn om aan te nemen dat zij onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld.

5.3.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat er geen enkele geloofwaardigheid aan haar relaas kan worden gehecht en zij dan ook niet wist te overtuigen dat zij haar land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van een vrees voor de Nigeriaanse politie. In de bestreden beslissing wordt op omstandige en pertinente wijze gemotiveerd dat:

(ii) haar algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door de vaststelling dat zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in Duitsland geheel andere verklaringen heeft afgelegd dan in België aangaande haar vluchtmotieven en dat zij ook na confrontatie met haar verklaringen afgelegd in Duitsland bleef volhouden dat zij niets weet over deze verklaringen,

(ii) haar kennis over de National Union of Road Transport Workers dermate beperkt is dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar lidmaatschap en de daarop volgende problemen die zij zou gekend hebben.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van haar vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. In voorliggend verzoekschrift slaagt verzoekende partij er niet in om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht internationale bescherming wordt geweigerd, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter manifest in gebreke blijft, zoals hierna zal blijken.

Inzake de bedrieglijke verklaringen die de verzoekende partij in Duitsland heeft afgelegd, werpt verzoekende partij in haar verzoekschrift op dat zij in Duitsland niet de waarheid heeft verteld omdat zij bang was om uitgesloten te worden van het recht op bescherming. Dit betreft een loutere *post-factum* verklaring. Hiermee gaat de verzoekende partij ook voorbij aan het gegeven dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd werd met verklaringen die zij in Duitsland had afgelegd, zij kwam telkens echter niet verder dan te stellen dat zij in Duitsland nooit een interview heeft afgelegd (notities persoonlijk onderhoud [NPO], p. 14, 26, 27). Deze *post-factum* verklaring doet dan ook geen enkele afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden, die manifest zijn en raken aan de kern van het verzoek.

Voorts volhardt de verzoekende partij in haar verklaringen omtrent haar lidmaatschap van de National Union of Road Transport Workers, haar intentie om chairman te worden en de daaruit voortvloeiende problemen, waarbij zij slechts verwijst naar haar verklaringen zoals zij deze op het CGVS heeft afgelegd. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het rechtsplegingsdossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Waar de verzoekende partij stelt dat de organisatie in de volksmond bekend was onder verschillende namen komt de verzoekende partij wederom niet verder dan losse, niet gestaafde beweringen. Voorts werd van de verzoekende partij niet verwacht dat ze over gedetailleerde kennis over de vereniging Union Transport Road beschikt, maar er kan wel van iemand die kandideert voor de functie van "chairman" bij deze vereniging redelijkerwijze verwacht worden dat zij het doel en de functie van de vereniging kan toelichten.

Met betrekking tot bijgebrachte documenten wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *"Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een attest van verblijf in een opvangcentrum Beveren, (2) een gestandaardiseerde Mini-Mental State Examination, (3) labogegevens vrijgegeven door Dr. FS op 20 mei 2020, (4) een medische getuigschrift opgemaakt op 2 september 2020 door Dr. FS waarbij depressie en rugletsel werd vastgesteld, (5) medisch document opgemaakt door Dermatoloog Dr. H. op 22 juli 2020 waarbij een abces werd vastgesteld in uw lies, (6) labogegevens origineel opgevraagd door Dr. FS, 6 mei 2020, (7) labogegevens vrijgegeven door Dr. FS op 11 maart 2020, (8) medisch administratief dossier opgemaakt door Dr. BVH op 20 februari 2020, (9) historiek overzicht medisch dossier opgemaakt op 26 oktober 2020, (10) administratieve gegevens (medisch) Fedasil opgemaakt op 20 februari 2020 en (11) medisch rapport opgemaakt op 10 april 2014 in Osun State waarbij een fractuur werd vastgesteld in uw schedel. Hierbij*

dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.”

Het betoog van de verzoekende partij is allerminst dienstig gebleken om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten.

5.3.4. Het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, oordeelt de Raad dat aan haar vluchtrelaas geen ernstig geloof kan worden gehecht en dat haar algemene geloofwaardigheid niet is komen vast te staan.

5.3.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

6.2. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts wordt vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviseerd. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

6.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, wordt in de aanvullende nota op goede gronden gemotiveerd dat: *“Uit voornoemde informatie blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.*

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Osun Rivers en Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in voornoemde deelstaten aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De verzoekende partij brengt geen concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie in een ander daglicht stelt. Ze brengt geen documenten bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist of achterhaald zou zijn. Zij voert voor het overige evenmin enig concreet en inhoudelijk verweer inzake de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde veiligheidsanalyse.

De verzoekende partij toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.4. De verzoekende partij toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan de verzoekende partij niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud dat in het Engels gevoerd werd, een taal die zij machtig is, kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS